

Horoszkóp, seprő, takaró, papucs, jégeső

Mári néni, az öreg vajákos asszony, a húsvét előtti nagytakarítás során, amikor portörles címén sorra vette a vitrinben tárolt csecsebecségeit, rábukkant a rég nem használt kristálygömbjére. Vizes ronggyal gondosan megtörölgette, és visszatette a többi haszontalan porfogó közé, éppen a két porcelánból készült karcsú balerina elé, melyeket majdnem teljes egészében eltakart. Megfordult a fejében, hogy kidobja a kétökölnyi gömböt, ám mégis meggondolta magát. Sok pénzt keresett vele fiatal korában, mert akkoriban az újságok nem közöltek naponta horoszkópokat, és nem létezett a mindent tudó internet sem, ezért a jövőjük iránt érdeklődők számára minden pénzt megért, hogy igénybe vegyék a nagy, dióbarna szemmel született és rendkívüli szépséggé növekedett cigánylány szolgáltatását.

Mári néni családjában a jövőmondás képességével kizárólag minden negyedik nemzedék elsőszülött leánya rendelkezett, akinek a nyakán, a haja tövében, apró, szív alakú anyajegy képződött. A leány pontosan ismerte a rituálét, mellyel megidézhetette a jövőbeli eseményeket, pedig arra nem tanította meg soha senki. Hozzá fordult tanácsért a cigányvajda is, ami nagy dicsőségnek számított, és egyben ezzel egekig emelte Mári néni jövőmondó képességét, hiszen a cigányok pontosan ismerték a jóslás és a jövőmondás közötti különbséget. A húsvét előtti nagytakarítás felemésztette Mári néni energiáját, estére már hasogatott a dereka, bucira dagadt a térd, s még a feje is megfájdult, mintha az egész napot gondolkodással múlatta volna. Sajgott a válla is, nem csoda, hiszen kilenc évtized súlya nyomta, amely komoly teher az ötvenkilósra aszott testének. Muszáj még élnie, mert szeretné meglátni az ükunokáját, akinek érkezését húsvétra jóslták az orvosok. Ha leányka születik, Mári néni lesz az első, aki megéri az utána következő negyedik nemzedék elsőszülött leányának megérkezését.

Odakinn már szürkült az ég, esteledett, pedig hátra volt a nagytakarítás utolsó fejezete, amikor is a fűzfavesszőből kötött seprővel le kell söpörni a háztól a kiskapuig vezető utat, hogy a szellemek útja is tiszta legyen. Mire végzett a munkával, a sparhelten tízliteres kaszójában zubogott a forró víz, kimert belőle félliternyi, abból lett a vacsorához való tea, a többi meg az esti fürdéshez kellett, melyhez korábban előkészítette a nagy zománcos lavórt.

A viaszosvászonnal takart konyhaasztalon ott várta a vacsorája, a déli bablevesben főtt füstölt szalonna, mely annak ellenére megdermedt, hogy még forrón bedörzsölte fokhagymával, megszórta őrölt paprikával, és megpergette csipetnyi sóval, majd két mélytányér közé tette. Arra gondolt, milyen finomat falatozik belőle, hiszen egy pille kenyérrel, édes teával mennyei eledel lesz.

Lassan levetkőzött és óvatosan megmosakodott, mert vigyáznia kellett a lavór csorba szélére, nehogy véletlenül megsértse a bőrét. Hiába, öreg jószág, talán megvan az már vagy hetven éves is. Abban fürösztötte a gyerekeit, sőt az unokáit is, többször megfódozták, de nincs az a pénz, amiért kidobná. Öreg csontjainak jót tett a meleg víz, könnyebbült a dereka, és a lábában is szünetelt a fájás. Felvette vastag flanel hálóingét, lábát vastag filcből készült papucsba bújtatta, majd a fürdővizet a rocskába merte, hogy kivihesse kiönteni az udvarra. Kétszer is fordult, mert nehéznek bizonyult a vízzel teli rocska.

Időközben besötétedett. Megborzongott Mári néni, amikor felnézett az égre, mert volt valami

félelmetes a sötétkék égen gomolygó szürke felhők mozgásában. Lehűlt a levegő, legalább is úgy érezte, menten megfagy. Beiszkolt a konyhába, gondosan bezárta az ajtót, nem, mintha félt volna, de úgy illik, ajtó ne maradjon nyitva. A szobában a vendégágyra terítve ott hivalkodott a karácsonyra kapott, nagykockás vastag gyapjútakaró, amelynek ilyenén használata luxusnak számít egy magafajta szegény asszony számára, főleg akkor, ha a meleg konyhában is rázta a hideg. Levette az ágyról és magára tekerte. Egy pillanatra belenézett a fésülködő tükörbe és megvillantotta háromfogú mosolyát. Úgy nézett ki, mint indiai asszony az ünnepi szárijában. Visszament a konyhába, elkölteni vacsoráját. Hosszan evett és keveset. A maradék szalonnát eltette reggelire, ám a kenyeret az utolsó morzsáig elnyámmogta, s megitta hozzá a langyosra hűlt teáját.

Megbontotta az ágycsukát, megpaskolta a tollal tömött dunyháját, utána bekapcsolta a televíziót, majd letekerte magáról a takarót, lazán a vendégágyra dobta és gyorsan bebújt az ágyba. Nyakáig húzta a dunyhát, és percekben belül felmelegedett. Egyenletes, hangos szuszogással elaludt.

A televízió képernyőjének fénye ott villódzott a tisztára törölt kristálygömbön, amely magába fogadta és összegyűjtötte a fénynyalábokat, s elkezdett növekedni. Mellette a két balerina egészen a vitrin hátfaláig hátrált és felkészült a halálra. A kristálygömb növekedése azonban megállt, ellenben a tengelye körül lassan forogni kezdett, majd egyre gyorsult a forgása. Búgócsiga sebességre kapcsolt, amint a közepén megjelent a halvány női alak és beszélni kezdett.

Márikám, érted jöttem. Megszületett az első lányükunokád, ezért velem kell jönnöd. Ha meglátnád a csecsemőt, akkor megtörne a hagyomány, és családunk elveszítené a jövőmondás képességét.

Nagyot dörrent az ég, felhasadtak a felhők és sűrű jégeső zúdult a földre.

Mári néni felkelt, csukott szemmel, szája sarkában boldog mosollyal elindult a vitrinhez. Teste lépésről lépésre zsugorodott és mire odaért, akkora lett, hogy belefért a kristálygömbbe.

Másnap reggel meglátogatta az unokaveje, hogy értesítse Sára nevű ükunokájának megszületéséről. A pincétől a padlásig kereste Mári nénit, ám sehol sem lelte.

A vitrin továbbra is zárva volt. A táncosnők visszaállhattak a helyükre, mert eltűnt a kristálygömb.

Sára nyakán, a haja tövében, az alig látható, apró, szív alakú anyajegyét eddig még az édesanyja sem fedezte fel.